

Zbirka medijskih objava

BK Univerzitet

29. 10. 2006

Number of items: 3

Print media: 3

Internet: 0

Radio: 0

Television: 0

Teletext: 0

Themes monitored:

BK – Univerzitet Braća Karić

Fakultet za menadžment u sportu

List of clips in the collection:

	Title	Beogradska berza		
Number 1	Medium; Reach	Danas; 0	Page: 11	Size: 221 cm2
	Coloumn / Date	Ekonomija, 28. 10. 2006		
Collection page 3	Author	Bez autora, S.Novosel		
	Themes	BK – Univerzitet Braća Karić		

	Title	Akira Kurosava u najširem smislu		
Number 2	Medium; Reach	Danas; 0	Page: 36	Size: 359 cm2
	Coloumn / Date	Dodatak, 28. 10. 2006		
Collection page 4	Author	Jovičević Dragan		
	Themes	BK – Univerzitet Braća Karić		

	Title	Evropski uspeh dugujemo sebi		
Number 3	Medium; Reach	Politika; 0	Page: 20	Size: 680 cm2
	Coloumn / Date	Sport, 29. 10. 2006		
Collection page 5	Author	Kovačević G.		
	Themes	Fakultet za menadžment u sportu		

Na Sajmu knjiga promovisana prva edicija Filmskog centra Srbije Akira Kurosava u najširem smislu

Knjiga „Režija: Akira Kurosava“ Nikole Stojanovića, prva iz edicije „Monografije“ u izdanju FCS promovisana je na štandu Ambasade Japana. Nakon sinoćne promocije, očekuju se još tri koje će u skorijoj budućnosti biti održane na Fakultetu dramskih umetnosti, BK Univerzitetu i Domu omladine, a potom i u ostalim kulturnim centrima širom Srbije. S obzirom na to da knjiga profesora Stojanovića na jedinstven i originalan način obrađuje dela slavnog filmskog režisera, nije isključeno da se „Režija: Akira Kurosava“ pojavi i na svetском tržištu. O takvim i o narednim izdavačkim planovima FCS, razgovarali smo sa Branimirom Stojanovićem, urednikom izdavačke delatnosti FCS.

Rukopis Nikole Stojanovića o Akiri Kurosavi je nasleđen. On je pobedio na konkursu za kapitalna dela Gradskog sekretarijata za kulturu i stigao je kod nas kao već preporučeni rukopis šire kulturne zajednice. Rukopis je bio dosta složen, jer je to zapravo bila doktorska disertacija, autorizovana na Univerzitetu. Od takvog teksta bilo je potrebno napraviti produkt za šire mase. Tako smo ušli u jedan ozbiljan proces pravljenja knjige od doktorske disertacije. Namera je bila da finalni produkt bude upravo nešto što će odrediti politiku, kulturnu politiku i stratešku orijentaciju Filmskog centra Srbije“, kaže Stojanović.

Po njegovom mišljenju, ova knjiga je prva koja prezentuje pravo domaćeg autora da na relevantan način govori o svetskoj filmskoj baštini. „Tekstovi koje smo zatekli u Institutu za film, nakon njegovog transformisanja u Filmski centar Srbije, bili su stari i po deset godina i mnogi su bili zastareli. Iz razgovora sa autorima shvatili smo da ne postoji mogućnost da se oni obnove. Jedini svež i živ istraživački projekat bio je

upravo o Akiri Kurosavi autora Nikole Stojanovića. U tom tekstu ležao je veliki potencijal u promociji naše kulturne politike po pitanju izdavaštva. Uložili smo ogroman osmomeseci napor da od obimne doktorske disertacije napravimo knjigu. Ona je posebno interesantna iz naše perspektive, zato što to nije samo monografija o jednom velikom filmskom autoru, već je artikulacija nečeg što je u svetskim razmerama poseban fenomen, a to je teorija režije. Knjiga Nikole Stojanovića je inauguracija jedne potpuno nove discipline i želja autora da se napravi teorija režije, što smo mi naravno podržali. Stojanović je pokušao da iz procesa produkcije filma izvuče nešto što je specifično, a to je režija. Pokušaj odgovora na pitanje šta je to režija na primeru jednog velikog autora, bio je dosta provokativan. Jer veliki autor koji je u procesu produkcije reditelj, pruža stratešku mogućnost da se iz njegovog rada izvuče teorija režije. Ali šta bi bila teorija režije u najširem smislu, moraćemo ipak da sačekamo knjigu na tu temu“, kaže Stojanović.

Pojašnjavajući detaljnije strateški plan, odnosno kulturnu politiku Filmskog centra Srbije na polju izdavaštva, Branimir Stojanović kaže: „Čitava situacija u izdavaštvu filmske literature u poslednjih 20 godina kod nas svedena je na prevodenje stranih izdanja. Filmski centar Srbije rešio je da obrne trend, odnosno da favorizuje domaće autore, koji bi trebalo da misle i proizvode tekstove kako o baštini svetskog filma, tako i o domaćoj filmskoj baštini. Naša strategija nije vezana za prevodilačko izdavaštvo, već za proces produkcije teksta i kulture teksta o filmu. Naša je misija da napravimo prostor tekstualnoj produkciji izdanja o filmu u Srbiji, da se otvori prostor autorima da autonomno proizvode teorije o filmu i da au-

tonomno misle o filmu. Prvi veliki projekat u tom smislu biće izrada Enciklopedije filma. To će biti „zec projekat“, koji bi trebalo da otvori prostore za pisanje monografija, reinterpretacije istorije filma, svetske baštine itd“, tvrdi Stojanović.

Prema njegovim rečima, taj projekat je u početnoj fazi i trebalo bi da se finalizuje u periodu od 10 godina. Procenjeno je da će biti „težak“ tri i po miliona evra i za sada u nastanak enciklopedije uključeno je 30 ljudi, od kojih svako od njih ima 10 do 15 saradnika, tako da će učestovati verovatno oko 500 autora, kako iz zemlje, tako i iz regiona i Evrope. „Početna faza je upravo istraživanje na temu kakva nam enciklopedija zapravo treba i FCS, sa angažovanim istraživačima na polju filma, pokušava upravo da otkrije odgovor na to pitanje. Mi već sada imamo nekoliko verzija enciklopedije. Kada budemo definisali strateške odnose prema mogućnostima pravljenja tipova enciklopedija, onda ćemo ući u javnu diskusiju o relevantnim segmentima, sa ljudima koji se bave filmskom eseistikom, produkcijom, žurnalistikom... na temu kakva nam je enciklopedija potrebna. Prvi enciklopedijski tom bio bi posvećen filmu u Srbiji i trebalo bi da se pojavi za dve godine. Enciklopedija će u sedam tomova obuhvatiti svetsku baštinu filma i biće to jedan specijalistički pojmovnik i jedna obimna enciklopedija filma“, kaže Stojanović, koji je ujedno i inicijator rada na Enciklopediji.

Što se ostalih izdanja Filmskog centra Srbije tiče, u naredna dva meseca, trebalo bi da, sem biblioteke „Monografije“, budu prezentovane i druge dve, sa knjigama koje će biti najbolji primeri njihovih kulturnih politika. „Biblioteku „Teorija filma“ započemo knjigom Pavla Levija „Dekonstrukcija u kadrovima“. U pitanju je knjiga koja se bavi ratnim filmom deve-

desetih godina, na teritoriji bivše Jugoslavije i kroz problem ratnog filma analizira problem politike i ideologije. Autor je poreklom iz SFRJ - kako sam voli da kaže - a poslednjih 15 godina živi i radi u Americi, gde trenutno predaje teoriju filma. Knjiga „Dekonstrukcija u kadrovima“ predstavljaće apsolutno sveobuhvatni materijal o ratu i filmovima i biće idealan primer kako iz filmske estetike treba čitati ideologiju rata.

Treću biblioteku započemo knjigom koja će po mojoj proceni biti apsolutni hit i veliko otkriće. Rukopis koji polako pretvaramo u knjigu zove se „Serbian cutting“ i potpisuje ga Mihajlo Ilić, a tu ediciju nazvali smo „Misliti film“. Taj dar da se „misli film“ van univerzitetskog standarda i van teorije koje se univerzitetski prenose, ima vrlo malo ljudi u svetu danas. „Serbian cutting“ bavi se crnim talasom iz perspektive njegovih aktera. To će biti nešto posebno, nešto između istorije, „fiksna“, dokumentaristike, teorije, nešto što žanrovski ne možete nigde da svrstate. Zato smo biblioteci i dali tako širok naziv kakav je „Misliti film“. Jer ako imate potpunu rekonstrukciju polja onoga što znamo danas kao crni talas, od njegove početne faze ulaska u kinoklub do apsolutne rekonstrukcije diskursa o filmu koji nije knjiški, onda dobijate apsolutni dokumentarizam koji prati topiku diskursa filma. Ta knjiga će biti nešto potpuno fascinantno, i neće imati pandana u svetskim razmerama. To je i enciklopedija, i teorija i dokumentarizam i fiction. Verujte mi da će knjiga Mihajla Ilića biti osobeni biser i zato sada polako radimo na njemu. U taj projekat uključeni su i autori crnog talasa. Postoji čitav lanac editorstva pojedinih delova. Trenutno radimo finalno brušenje teksta i nadamo se da ćemo uspeti da ga promoviramo do Nove godine“, zaključuje Stojanović. **Dragan Jovičević**

КОСТА ПЕРОВИЋ, КОШАРКАШ ПАРТИЗАНА И РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ СРБИЈЕ

Европски успех дугујемо себи

Имамо квалитет за други круг Евролиге, каже

млади центар који на крају сезоне иде у НБА лигу

Коста Перовић најбољи је играч Партизановог кошаркашког тима на почетку сезоне. У тандему са Предрагом Дробњаком представља један од најбољих центарских парова данашње европске клупске игре под обручима. Очекује се да са Ненадом Крстићем и Дарком Миличићем у репрезентацији Србије наредних година образује моћни трио колоса, какав нема ниједна друга светска селекција.

По речима шефа струке „црнобелих“ Душка Вујошевића, који га тренира последњих пет година, за висину од 217 сантиметара има „одличну технику и добру фантазију“. Као један од ретких врхунских кошаркаша који завршава студије, одскаче и елоквенцијом у разговору.

• **Партизан никад није дуже владао нашом кошарком, али ни имао мање успеха у Евролиги него претходних пет година. Да ли је ове сезоне ближи пласман међу најбољих 16 европских екипа?**

– Ове године стварно имамо квалитет за други круг који је жеља свих нас већ низ година. Задржали смо исту основу тима и игре, а Дробњак се одлично уклопио. Искусна појачања су нам добро дошла. Не волим да се враћам на оно што је прошло, али кад је реч о уласку у ТОП 16, дугујемо то себи. Још је рано за процену, ипак шансе се чине боље него икад. Уз поштовање противника, сви у екипи мишљења смо да можемо у следећу фазу такмичења.

• **Ова сезона је последња у Партизану пре одласка у иностранство. Шта то значи за Вашу мотивацију?**

– Освојио сам четири титуле шампиона државе, али волео бих да ове сезоне узмемо и трофеје у нашем Купу и у Јадранској лиги. Прошле сезоне смо имали лоша издања на крају тих такмичења, а мислим да је реално да их овога пута завршимо као победници. И наравно, да се пробијемо у други део Евролиге...

• **После Европског првенства 2003. године, недавно Свет-**

ско првенство у Јапану је било друго велико такмичење на коме сте играли за репрезентацију. Како видите наш национални тим у будућности?

– Резултат на Европском шампионату који нас очекује следеће године у Шпанији зависи од састава репрезентације. Од тога да ли ће се одазвати играчи који буду позвани. Ове године је било оних који нису могли и оних који нису хтели. Ја сам оптимиста. Гледам то кроз искуство са младим репрезентативним селекцијама, које су показале потенцијал. Морамо бити стрпљиви и сачекати да се тим уигра. Јер, ни они који су били саиграчи у клубовима, никада нису заједно играли на тако високом нивоу као што су европска и светска првенства.

• **На „драфту“ за НБА лигу прошлог јуна изабрани сте од Голден Стејт Ворирса са 38. позиције, мада су све претпоставке биле да ћете бити боље пласирани. Да ли то утиче на планове?**

– Покушаћу да извучем максимум из онога што буде нудила ситуација. Свих 30 играча из првог круга „драфта“ имају гарантоване трогодишње уговоре, с друге стране они из друге рунде могу да потпишу за већи новац од играча који су били пласирани на вишим позицијама. Када ништа није гарантовано клуб може да диктира услове. Мени

предстоји борба за уговор у НБА, јер мораћу да исплатим

Покушаћу да извучем максимум из онога што буде нудила ситуација. Свих 30 играча из првог круга „драфта“ имају гарантоване трогодишње уговоре, с друге стране они из друге рунде могу да потпишу за већи новац од играча који су били пласирани на вишим позицијама. Када ништа није гарантовано клуб може да диктира услове. Мени предстоји борба за уговор у НБА, јер мораћу да исплатим

и обештећење Партизану и да зарадим за себе. Зато сам тренутно оријентисан на Америку, а не на европске клубове. Голден Стејт, за чијег тренера је дошао Дон Нелсон, рачуна на мене. Мисле да имам потенцијал и после „драфта“ су ме на полчасовној прес-конференцији представили медијима као њиховог будућег играча. Волео бих да играм у том тиму, одговара ми и град јер Окленд је „преко пута“ Сан Франциска. Било би ми сигурно лакше ако и тада у екипи буде Жарко Чабаркапа. У сваком случају видим себе у НБА лиги, о којој ми многи причају. Редовно се телефоном чујем са Ненадом Крстићем, а Дробњак ми говори о искуствима која је стекао за четири године.

• **Окршаји са колосима као што су 148 килограма тешки Шакил О’Нил и 231 сантиметар високи Кинез Јао Минг захтевају најоштрију игру, а до сада је утисак са стране био да Вас ништа не може да изнервира?**

– За све ове године у Партизану нисам добио ниједну техничку грешку. Једина у каријери досуђена ми је док сам био у Беопетролу, због тога што сам мало дуже остао да висим на обручу после „закуцавања“. У последње време љутим се на себе, а почеле су да ме нервирају судије... Навикао сам да имам ниже рива-

ле под кошом, али имао сам прилике да играм и са вишим од себе. То је случај са Славком Вранешом, било је чудно у почетку, али сам се прилагодио. Верујем да ћу се снаћи када са друге стране буде био Минг.

• Да ли и даље растете?
– Престао сам пре две, три године. Нисам израстао нагло, ишло је постепено. Осим у једном перио-

ду у основној школи, увек сам био највиши. Иако у фамилији нико нема ни приближно ову висину, отац је висок 192 сантиметра, мајка 180. Навикао сам и овде да сви на улици гледају у мене, па можете да замислите како је било у Јапану, где су ме људи иначе одушевили љубазношћу. Важно ми је да ми нога не расте већ шест година, носим број 52...

Г. Ковачевић

Крстић пре Миличића

Перовић ће у НБА лигу отићи са навршене 22 године. Владе Дивац и Ненад Крстић отишли су са 21 летом, Дарко Миличић са 18. На питање да ли је бољи играч Крстић, са којим је играо у Партизану, или Миличић који му је летос био саиграч у репрезентацији, није избегавао одговор:

– Пре бих гласао за Крстића. Дуго смо играли, познајем његов стил. Дарка сам мало гледао у НБА лиги, каже Перовић, који од европских центара највише респектује Грка Лазароса Пападопулоса.

Четири титуле и две медаље

Коста Перовић рођен је 19. фебруара 1985. године у Осијеку (хороскопски знак Риба, подзнак бик). Са шест година је дошао у Србију. Кошарком је почео да се бави са десет година у „Преле баскету“, из којег је отишао у Беопетрол и дебитовао у утакмици која је изгубљена са 50 поена разлике. У Партизану од 2002. године, освојио четири титуле. Са кадетском репрезентацијом као капитен првак Европе 2001. године, са младом „бронзани“ прошле године на Првенству Европе. Члан „А“ репрезентације на „Евробаскету 2003“ у Шведској и светском шампионату ове године у Јапану.

„Вечити“ ривали, а кумови

Кости Перовићу кум је бек Црвене звезде Мирко Ковач, који је био у Партизану пре неколико година. Интересантно је да „вечите“ ривале везује још једно кумство, Уроша Трипковића и Тадије Драгићевића.

Никад у класици

Коста Перовић завршио је Осму београдску гимназију, а тренутно студира менаџмент у спорту на БК универзитету, где је испунио услов за упис четврте године. Током претходног путовања у САД, читао је три књиге Чарлса Буковског. Никад није ушао у класици. Поред кошарке, воли фудбал, пливање и атлетику, која му је прошле године помогла да залечи повреду леђа. Занимају га техника и аутомобили – вози „Нисанов“ цип. Ужа породица: отац Велимир, мајка

Јелена, четири године млађи брат Миљан. Нема тетоважу. Има девојку. У новчанику носи слику Богородице.

Муке са бројевима

Пре две године Дејан Милојевић замолио је Косту Перовића да му уступи Партизанов дрес са бројем 13, па је млади центар узео „седмицу“. Овог лета није желео да мења број, али је по вратник међу „црно-беле“ Душан Кеџман изразио жељу да добије свој некадашњи број седам. Коста му је изашао у срет и поново обукао „тринаестину“. Пошто је последњи стигао на припреме репрезентације носио је број 15, иако се са Марком Маринковићем договорио да узме 13. Списак са пријавам играча већ је био послат у Светску федерацију...

Strana / Page: 20

Rejting / Reach: 0

Država / Country: SERBIA AND MONTENEGRO

Površina članka / Size: 680 cm2

3 / 3

